

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Beyinde göz açan Mizah dergisi

No: 2000-21

311/17

19 Mayıs 2000

Cuma

308 Bin Lira

KDV Dahil

H.B.R

RANLI KAT LLER N T RK YE DEK KANKALARI K M?

Mumcu'dan sonra Kışlalı'yı da "Kudüs Savaşları" isimli İslamcı terör örgütünün öldürdüğü ortaya çıktı. Silahların seri numaralarının birbirine yakın ve bombaların kullanılan pile kadar aynı olması cinayetlerin aynı elden çıktığını gösteriyor. Ve bu elin sapı yine İran çıkıyor. İranlı teröristler kendi başlarına bu işleri yapıp, ayrıca Ankara'da koca bir cephanelik kuramayacaklarına göre, Türkiye'yi yıllardır kanla yoğuran, en gözde aydınlarının kökünü kurutmaya kararlı bu cani elleri Türkiye'den kimler tutup koruyor, kimler hangi çıkarlar için ülkemizin boğazından bu elleri çekirmiyor? Üç beş taseron katilin arkasında İran'la ortak çalışanlar kimler? Kimler?

HEY! SAKİN OLUN KARDEŞLERİM...
PANİK YAPMAYIN. BU GÜNLER DE
GEÇER.. YİNE TONLARCA SİLAHINIZ
GELİR.. TÜRKİYE'DE ÖLDÜRECEĞİNİZ
ÇOK AYDIN VAR DAHA...
KANKANIZ OLARAK SİZİ
HEP KORUMADIK MI?..

Ertuğrul-Melih41-Cdemir

SAYFA 1

Yine bize ürküntü veren, tiksindiren, moralimizi bozan günler yaşıyoruz. Kalleşçe hedefledikleri aydınlarımız katleden canilerin yakalanmasına sevinmemiş bile imkansız. Arkaları halen zifiri karanlık çünkü (Hele İran'sa). Üzülmüyoruz yalnızca, bu kadar hiddeti, şiddeti, düşmanı ve alçaklığı nereden başımıza sarıdığımızı düşünmüyoruz. Kimlerin yardımıyla, aracılığıyla ve mirasıyla. Bu kadar mı güçlüler, bu kadar mı çözülemezler? Yoksa biz farketmeden tanımımız bu mu oldu artık? Layığımız bu yaşadıklarımız mı? Yoksa yakında bu pisliklerin vanalarının üstümüze açan içimizdeki hain başları da yakalanacaklar mı? Yoksa onlara dokunulmıyor mu? Onlar bize sonsuza kadar saygın gibi gösterilen bir yaşam biçiminin temsilcileri olarak mı yutturulacaklar yoksa?

Bu soruları halen kendi kendimize sormaktayız maalesef. Daha ne kadar soracağız bakalım. Daha ne kadar yanıt uyduracağız? Daha kaç nesil huzursuz yaşayacak? Huzursuz bile olsak hepimizin güçlü kalması dileğiyle.

HoBoR

Demirel çok uğraşığı halde bir türlü tekrardan tutunmayı başaramadığı Cumhurbaşkanlığı görevini devretti. Artık özgür olduğunu söylüyor. Bakalım bu özgürlüğün hıncını kimden çıkaracak? Hoşgeldin Demirel, yine mi sen?

İranlı teröristlerin Türkiye'deki çeşitli paravan işyeri ortaklıklarıyla giriş çıkışlarını kolaylaştırdıkları ortaya çıktı.

MEVZU ADAMLARI

HAYROLA MUHSİN ABİ MASAY
GÜZEL DONATMIŞSIN AMA
AYARIN BOZUK GİBİ...

AYŞE ÖNAL

VE NSAN A KA DOYAMADI.

Ciddi, ciddi olmadığı için devlet surati takınarak ciddi görünmeye çalışan Türk medyasının kendisini Olympus Dağı yazarı sanan Tanrıları, ara sıra aşk gibi konulara değinerek okurlarına lütfediyorlar. Böylece okurlarına bazen kendilerinin de, aşk gibi demode bir konu ile ilgilenerek kul katna inebileceğini çaktırırlar. Bu aşağılık ve alçak oyun kimilerini deli ediyor, kimilerini hayran ediyor kimilerini de şaşkın...

Son olarak yüce Olympus katında oturanlardan birisi, aşkın tek kişilik bir imgeleme hali olduğunu yazarak, ırkımızın yoksul felsefe dünyasına müthiş bir "yeniden Amerika keşfi" katmış bulunuyor. Hiç haddim değil ama yaşı çoktan kırkbeşi geçmiş gecikmiş bir aşık olarak müdahale etmek derdine düştüm. Nasıl olsa benim müdahalem toplu iğne kadar bile batmaz. Nasıl olsa Türk medyasının tanrıları kendileri çalıp kendileri söylerler ve kendilerinin dışındaki her sese sağır, her bilgiye kördürler.

Ben kimim ki görsün bu adamlar. Onlar ki bu ülkede onaltı yıldır, dünyanın en büyük askeri bütçe oranı ile ve altmış bir ölü, yüzbin sakat insan üstünden sürüp giden bir iç savaşta görmemiş adamlar. Üniversitelerden Kemalist süpürge ile bir gecede süpürülüp atılan örtülü kızların evlere kapatılmasını görmediler. Esas görevleri olan, ülkelerindeki olup bitenleri izlemek ve aktarmak işini yapmadılar, bana mı aldracaklar? Hem aldrasalar bile ben ciddiye alınacak biri bile değilim. Hep kovulmuş, hayatı boyunca ülkesinde olup bitenleri görmek için aslı durması gereken yeri anlayamamış, anlama özüründen ötürü sadece Türkiye'ye özgü gazeteci kimliğini taşıyamamış, yaşamının sadece özgür kalmak olduğunu sanmış ve hiçbir nedenle kimsenin önünde eğilmemiş birisiyim. Yani hiçbir benzerliğim yoktur onlarla. Hani önemli olan birisi olsam neyse...

Ama aşk zaten önemsiz insanların işi olduğu için yüksek müsaadelerinizle bu işe dalıvereyim dedim. Önemli insanlar seviyeli ve ciddi beraberlikler içinde olduklarından, biz önemsiz insanlar seviyesiz ve gayri ciddi aşklar içinde dolanıp durmaktayız. Vallahi bu benim satışmam değil, bütün aşk haberleri yazan yüce Türk medyasında aşk seviyeli ve ciddi beraberlik olarak tarif ediliyor. Ben bu tarifi onlardan öğrendim. İnanmayan Şamdan, mamdan, hafta sonu, hafta sonu filan gibi aşk üstüne yazı yazan yüce Türk medyası yayın organlarına göz atınsın. Ayrıca bu bizim yüce medya tanrıları başlangıçta değilseler bile yani çömezlikleri geçer geçmez önlerine çıkan her (iç parantez (bir daha parantez - kanı ve veya her adam) küçük parantezi kapat, tanıflar benim değil, bizzat kendilerininindir. Büyük parantezi kapat) göz alıcı varlıkla bir arada olurlar mıydı? Öyle bir terbiye ki benim dilim, seviyeli ve ciddi beraberlikleri bir arada olmak diye anlatıyorum.

Sıkı durun şimdi aşk işine dalıyorum. Öyle değil aşk, tek kişilik bir iç dünya meselesi değil asla. Yüce rabbim ve yüce medya tanrıları beni affetsin ama hiç haddim olmayarak söylüyorum, aşk için onu yaratan, onu besleyen, onu ağılatan, onu inciten, onu acılara garkeden, onu özlemlere götüren bir ortak gerekiyor. Ortaki olmayan aşklara melankoli deniliyor ve galiba çağdaş psikoloji böyle tek kişilik durumlara obsesyonel bir teşhis bile koyuyor. Hadsiz haddimle devam etmekteyim. Aşk iki kişilik, hatta kimi zaman üç kişilik kargaşaları bile içeren bir ekip işidir. Üç kişi dedim diye, beni seks sapığı yerin koymayın diye bu açıklamayı gerekli görüyorum. Bu cümlemin şirketimizle bir ilgisi olmayıp, evli iken veya hayatında biri varken yeni birini gönlüne ve başına dert etmek cüretini gösterenlere ait bir tanımlamadan ibarettir. Ekip olmadan beslenmek, kendini yeniden oluşturmak, yeniden yaratılmak mümkün değil. Ekip mantığına hiç alışkın olmayan ve bütün ortaklıklarında birinin diğerine kazık atması üstüne bir dünya görüşü benimseyen sevgili halkımız için aşkın bir ekip ile yürütülecek olması elbette tatsız bir durumdur. ama ne yazık ki, aşkın sadece kişisel tarihimize kaydolması için bile en azından bir ortak gerekli. O ortak ki görmediğimizde hasretinden bütün enerjilerimizi kaybettiğimiz, o ortak ki bizi refüze ettiğinde dünyanın kahrolup başımıza çıktığı, o ortak ki bizi algıladığında yeryüzünün bütün sıkıntıların birer cennet insanına dönüşüğü bir hayatın tek başına kurgulayıcısı ve uygulayıcısıdır. O ortak ki onsuz yaşıyor olduğu bile farkedilmez.

Buraya kadar her şey çok yolundaydı ama ansızın insanlık tarihi yeryüzünün bütün politik siyasal ve sosyal depremlerine taş çıkaran bu müthiş yeniden var olmayı bilgi çağında biraz zedeler gibi olmuştu. Aşkın periyodunu, aşkın insan bedeninde yaşama süresini birkaç yıldan neredeyse bir yıla indirivermişti. Ama bugünlerde görüyoruz ki ikibinli yıllar geldi ve insan aşka doymadı. Yeniden çiçeklerin, böceklerin aşka dahil edildiği, yeniden gökyüzünün keşfedildiği, yeniden yakamozların özlendiği ve bütün bu romantizmin içine sevilenin katkısız katıldığı ortaçağ destanlarına dönmek üzere...

Gegenlerde (tarih hatırlanılmayınca hep böyle yazılması adettir ya) aşk üstüne yapılan bir araştırma artık aşık olunana aşık olanın ilişkisinin bir buçuk yıla düşüğünü keşfedivermişti. Ama hemen ardından gelen çalışmalargösterdi ki insan çok yalnızdır ve bu yalnızlığı yeryüzünde ne evlat ne ana baba ne arkadaş kimse doyuramıyor bu dehşetli uçurumu. sevilenden başka. Uğruna ölümlere gidip gelinen ve resmi mahzun zulalarda saklanandan başka... İnsan ailesinden vazgeçebilir, çok inandırıcı gelmede de servetinden bile, Karacaoğlan destanlarındaki kadar derin sevileni her ne yaparsa yapsın katıyyen silemiyor, unutamıyor. Bunun en iyi örneğini, Şii toplumunda Sünni bilgeliğiyle bütün çağlara damgasını vuran kimilerine göre safkan Türk ama aslına göre en büyük Fars şairi para tanımaz Ömer Hayyam'ın paraya tapınma Cihan' olan aşkı temsil edebilir.

Hayyam'dan bugüne kadar ulvi ve dokunulmaz sürecini koruyamamış olsa da aşk yeniden kendisini eski dizaynına teslim etmek üzere ve yüce Türk medyasının unuttuğu değerleri yeniden basit ve sıradan insanları temsil etmekte, yeniden basit ve sıradan insanlar yetmekte ve yeniden insanlar cezaevlerinde, hastanelerde, mezarlıklarda ve küçük pencereli evlerde birbirlerini sevmektedir. Ve hatta inatla söylüyorum parağözer para sevmeyenleri, egosentrikler sosyosentrikleri, sosyaller yalnızları sevmeyi sürdürüyorlar. İnattla söylüyorum aşk, sıradan ekiplerin sıradışı işidir. Ve ben oldukça sıradanım...

camkiriklari@yahoo.com

Batman Veliefendi'de

AMAAN
 AAVCIII
 VURMAA
 BEENIII

DEDEKT F SAPLAN IN NANILMAZ MACERALARI

Yazan - Mehmet Ersoy / Çizen - Ergün Gündüz

Devamı arka sayfada

Mehmet Ersoy

K K C K YK C K

Mehmet Ersoy

1. Y R YORDU

Yürüyordu. Kafatasının içinde beynini her adımıyla çalkalanan bir kase jöle gibi hissediyor, artık işlevini yitirdiğini düşünüyordu. Aynaya baktığı bir an içinde gözlerinde yine gördüğü kanlı ağlar aklına geldi. Ve yine dün gece ne yapmıştı ki? Tamam içmişti o belli. Boka susamış iştahsız bir lağım gibi emmişti şişe diplerini yine. Yine her geceki gibi. İyi de peki biraz önce ayıldığı masa, koltuk, toz ve iriyarı çiçeklerin karıştığı kimliği belirsiz mekan da nesiydi? Önce dün olmayan başka günler zıplaştı kafasında. Devirdiği gecenin örgüsüne sokulmaya çalıştı.

Açılmış kollarıyla duvara ya da anımsamadığı bir eşyaya tutunmuş olan uzun saçlı insanın serin ve kaygan teninde tutunmaya çalışıyordu. Memelerini bu kadar uzun süredir tutmasının başka nedeni olamazdı. Ayaktalardı. Terli yüzüne bir sürü saç yapışmıştı. Kasıklarına değen mermer yuvarlakların arasında bir yerde keyifler aranmalıydı. Bu böyleydi. Kızın yüzünü anımsamaya çalıştı. Aklına bakire olduğu bilgisi geldi. Kendisini yeni algılamışçasına "yine mi ben" diye düşündü. Kucağındaki gerginlikte yol arayan yorgun penisine baktı. Eğilip bükülüştünü beyinsiz pis bir tırtıla benzetti, varoluşunu teslim ettiği...

Yürüyordu... Ve birbirlerinde ezildikleri bedenini

kafasındaki buğulu yüzde aklında son kalan suçlu gözler. Kırk yaşındaki bir amaçsızda anlam aramanın bedeli kadar...

Yürüyordu... Dümdüz... İnsanları, ağaçları, duvar köşelerini falan görmesine rağmen onlara çarpmasını engelliyemiyordu. "Belki de onlar bana çarpıyor" diye düşündü. "Gerçek olduklarını öğretmek için"...

2. B R B N GEL P DE...

"Boşuna uğraşmayın" diyordu, "bize yetiştiremezsiniz. Boşuna kontrol etmeye çalışmayın. Bu mümkün değil, başaramazsınız. Kaçınılmaz gelişmemize, değişmeye çalışarak ayak uydurmaya çabalamayın, tökezlersiniz. Size ne öğrettiler bilmiyorum ama çok naif ve durağansınız. Hep almaya şartlanmışsınız. Alamadığınızda panikliyor ve şiddetin zavallılığına sığınıyorsunuz".

"Ne verdin?" diye sordum. Gerilen kaslarının, kısılan gözleri ve alçalan ses tonu ile birlikte birazcık gevşediğini hissettim. "Herşeyi" dedi. "Allah kahretsin, bizdeki şu analık dürtüsü yok mu, sizdeki ana kucağı özleminin sonsuz ve karşılıksız beklentisine herşeyimizi vermekte hiç tereddüt etmiyoruz. Ama size yetmiyor.

Doğal olarak şımarıyorsunuz".

"Peki sonra?"

"Bir gün gelipte vermeyi kesip kendimiz için yaşama kararı aldığımızda deliye dönüyorsunuz. Almaya alıştığınız ve kayıtsız şartsız sonsuza kadar size ait olduğunuzu düşündüğünüz bedenimiz ve ilimizi tekrar ele geçirme hırsıyla yalvarmaktan, kabalaşmaya değin her türlü yolu deneyip kafamızdaki bizi size ilk çeken imajınızı da yıkiyorsunuz".

"Bizden size karşılığı eşit olmayan çok aşırı bir cinsel talep ve hoşgörü var" diyecek oldum. Dudağı acı bir gülümsemeyle kıvrılıp "Siz busunuz işte, bu kadarsınız" diyen gözlerle kafasını uzun uzun salladı. Gözlerinin kadrajından görüntüme bakarken gözkapaklarını giyotin gibi hissettiğine eminim. Bir indirse, ben ve benim gibi bir sürü zavallının kellesini uçurabilirdi.

Sokaklarda yürürken bu orta yaşlı kadının söylediklerini düşünüyorum. Geç mi kalmıştı, yoksa genç mi? Önünden geçtiğim barların kapılarında birikip içeriye damsız girebilmek için dil döken yalnız erkekler gördüm. Otostop yapan kızlar trafik karmaşasına ve lastik bğürtülerine neden oluyorlardı. Kafamı iki cinsin de ortak algıladığı olgulara kaydırmaya zorladım...

ÇİZGİ ve EDEBİYAT

Duhamel

Yeşilli Kadın

Her sabah koşuşa girdiğimde yorganın karmasıklığı içinde Rabo'yu daha doğrusu Rabo'nun başını, hatta sadece gözlerini görürdüm. Onda, samanlar arasına gizlenerek süzgi korku ile süzengi bir kobay hali vardı...

Her defasında yanından geçerken Rabo'ya göz kırpmaktan ibaret teklifsiz bir işaret yapardım...

Hemen Rabo'nun gözü, solgun hasta yüzünde bir kırışık çizerek kapanırdı. Hepsini bu kadar. Selamlaşıp, içimizi dökmüş olurduk...

Rabo hiç gülmezdi. Zavallı Rabo... Sigara dağıtıldığı zaman payını alır, kısa bir süre onlarla oyalanırdı. Sigara içmezdi Rabo. Sigara larını arkadaşlarına ikram etmek isterdi ama yapamaz yatağına kıvrılıp kalırdı...

Birgün yüksesek rüfbeli bir subay koşuşa girdi ve Rabo'nun yanına geldi...

ER RABOO! SANA BU MADALYAYI VERMEKLE GURUUR...

.. Rabo'ya küçük bir kağıt imzalaftı ve onu oyuncaklarıyla başbaşa bıraktı. ...

Rabo gülüyordu. Kutuyu önüne yorganın üstüne koymuştu. Onu sabahın dokuzundan öksamin üçüne kadar seyretilti...

YANILMIŞIZ... BİR YANILISLIK OLMUS... MADALYA BAKA BİR ERE VERİLECEK MİS!...

Rabo saat üçten gece dokuz kadar ağladı. Sonra uyudu... bir daha ağlamadı. Ama yine de yüzünde bir gölge kaldı. Oyuncaklarının elinden alınmasından korkuyormuş gibi güvensizliğe benzer bir gölge...

Aradan birkaç hafta geçti... Çoğu kez Rabo'nun yüzüne bakıyor, güldüğü zaman bu yüzün nasıl olacağını tahmine çalışıyordum. Ama boşuna... İşte o zaman Yeşilli Kadın ortaya çıktı...

Devamı arka sayfada

FATOŞ

Yalçın Didman

Bu Kadarsın İşte

Çocuktan Al Soruyu

AHMET BEY KOPENHAG A NASIL G TT ?

Gaye Genç

Herşey o telefonla başlamıştı.
- Zirri!
- Alloğ?
- Alo Ahmet ağbi ben Süleyman. Nasılsın ağbi arayamadım.
- Nasılsın Süleyman oğlum.
- Ahmet ağbi, bir fırsat çıktı da. Bizim şirket 2 kişiyi Kopenhag'a gönderiyor. Arkadaşın karısı hamile, gelemiyor. Aklima sen gelidin.
- Sağol oğlum ama ben kiim, Kopenhag kim. Ben elektrik faturasının son ödeme tarihini hesaplıyorum. Bu maaşı nasıl Avrupa'ya çıkayım?
- Olur mu ağbi? Bu memleket meselesi!! Re ree reee ra raa raa ölmek var dönmek yok ağbi!
- Anlayamadım?
- Sen bir düşün istersen. Ben seni 2 gün sonra ararım.
Telefonu kapattım. Akşam olmuştu. Emekli olduktan sonra günlerimi bacanağın elektronik eşya dükkanında geçiriyordum zira hanım sabah 8:15'den itibaren evi ovalamaya başlıyordu...
Akşam, yemek yiyorduk. Kayınvalidem ağzını şapırdatarak çorba içiyor, oğlum ağzını açmış televizyon seyrediyor, hanım da bana servis yapıyordu.
- Hanım, bugün Süleyman aradı.
- Sidikli Süleyman.

Kayınvalidem küçük bir mahallede büyümüşü. Mahalle çocukları ya sümüksü ya boklu, ya sidikli ya da osurukluydu. Kayınvalidem seksenini geçince 3 kategoriyi elemiş, ismini duyduğu herkesi tek kategoriyiyle sınırlamıştı.
- Hayır anne bu o değil. Bu Kenan'ın oğlu Süleyman.
- Sidikli Kenan'ın oğlu.
- Anne sen Kenan'ı tanır mısın?
- Elbet tanırım.
- Kimdir Kenan?
- Senin sidikli asker arkadaşın.

Bu sırada hanım lafa karıştı.
- Şu yılışık Süleyman değil mi?
- Yahu neden yılışık olsun. Sana saygıda bir kusur mu etti çocuk?
- Aman canım... Çocukken bir tabak muhallebi verirdin, ikinci üçüncü için yılışırdı.
- Hanım, çocuk 5 yaşındaydı o zaman. Şimdi 35'inde.
- İnsan 7'de neyse 70'de de odur. Ne istiyormuş, daha fazla muhallebi mi?
- Şirketi Kopenhag'a misafiri gönderiyormuş.
O da beni düşünmüş. Nereden aklına geldiysem işte!

Hanım, bir servis kaşığı dolusu pilavı çorbanın içine boca ediverdi.
- Galatasaray maçı için mi?
- Hııı...

Benim hanım bir anda çığlık çığlığa sofranın etrafında dönelemeye başladı.
"Aman kocam Kopenhag'a gidiyor! Yaşadık, yaşadık".
- Yahu hanım dur! Sen Kopenhag'da ne var biliyor musun ki?
- Ayol sen de beni mağarada yaşıyor sandın herhalde. 17 Mayıs'ta U.E.F.A. Final maçı var Kopenhag'da.

Bir anda 85 kiloluk kadın kanepenin üzerinde zıp zıp zıplamaya başladı. "Avrupa, Avrupa duy sesimizi, işte bu Türklerin ayak sesleri".
Kayınvalidem haykırdı; "Fatih'in aslanları, Fatih'in aslanları!".

- Yahu anne dur, şekerin çıkacak şimdi!
- Sidikli Arsenal, sidikli Arsenal!
- Anne sen Arsenal de mi biliyorsun?!

Ben kayınvalidenin haplarını ararken, hanım telefona koştı.
- Asiye! Ahmet Kopenhag'a gidiyor!
- Asiye kim yahu?

Oğlum "Annemin teyzesinin kızı baba, hatırlanıyor musun?" dedi.

Benim hanımın ailesi pek genişti. Evlenirken 17 kişiydiler, şimdi gören, imamın evde vaaz verdiğini sanırdı.
- Annen niye Asiye'yi arıyor?
- A harfinde ilk o olduğu için.

Ben, hanım Zye gelene kadar Hakkın rahmetine kavuşacağıma güveniyordum ki, hanım "Asiye, sen annenlere ve halanlara haber ver, onlar da diğerlerini arasın." dedi.

- Hanım dur, daha karar bile vermedim. Hem benim giyecek pantolonum bile yok.

Hanım birden ciddileşti, yüzü Fatih Terim oldu.
- Böyle memleket meselesinde nasıl pantolon düşünürsün? Kanımız Galatasaray'a feda olsun!

Oğlum ve annem alkışlamaya başladı. Çöp toplamaya gelen kapıcının karısı Yeter tempo tutuyordu. "Evropeee, Evropeee duy sesiziğiz, aha bu Türklerin ayang sesleri".

- Yeter bari sen yapma!
- Olur mu beying! Bu memleket meselesi.
- Yahu alt tarafı maçı Nooluyosunuz?.. Zaten ben G.Saray'ı da tutmam ki.

Hanım o gece bir daha benimle konuşmadı. Fanatik bir G.Saraylı ailede yaşıyor ve başka bir takımı tutuyordum. Kendimi terörist gibi hissediyordum. Ertesi akşam evin kapısını bir hanım açtı. "Pardon hanımefendi, ben Ahmet, burada oturuyorum." dedim.
40-45 yaşlarında, yüzünde iki ton fondoten, bir o kadar da pudra, parfüm banyosu yapmış, saçlarını jöle kovasına batırmış bir hanımdı.
- İlahi Ahmet, kırk yıllık karını tanımadın mı?
- Safiye?! Yahu sen başını örtmez miydin?

Sofrada mumlar, en az 4 türlü yemek, salatalar, çeşit çeşit peynirler vardı. Hanım çeyizlik takımı sermişti. "Başbakan bizi ziyaret mi edecek?" dedim. Kayınvalidem gelinlik kız gibi giyinmişti, oje sürmüştü, kırtıyordu. "Evimizin direği gelmiş." dedi. Birden ayağa fırladım. "Erol Beyle mi konuştunuz siz bugün?" dedim.
Erol aile doktorumuzdu. Geçen ay, check-up yaptırmış, sonucu almamıştım. Kayınvalidem "Sidikli Erol" dedi.

Hanım bir büyük rakı açtı. İkimizin bardağını da doldurdu. Oysa son defa bir kadeh rakı içmeye kalkıştığımda, hanımla annem sofrada ellerini açıp Allah'ın beni affetmesi için yalvarmaya, huuu çekmeye başlamışlardı.
- Sen de mi içeceksin?
- Aaa kocam Kopenhag'a giderken içmeyeceğim de ne zaman içeceğim!

Annem "Bana da doldur" dedi.

- Anne senin şekerin var, dokunmasın.

"Öleceksem bugün öleyim" dedi.

Hanımla kadeh tokuşturduk. Derken oynak bir kaset koydu. Annemle karşılıklı geçip popolarını tokuşturmaya başladılar. Kafalarımız iyi olunca "Ölmeye, ölmeyeceğimize geldik, Arsenal'i Kopenhag'a gömmeyeceğimize geldik" diye avaz avaz bağırmağa başladık.

Kendimi Amerika'yı kurtaran Rambo gibi hissediyordum. O gece, annemin şekerini 350'ye fırladı, hanım kanepeye kustu. Yeter donuna işedi, oğlunun köpeği ortalığı boş bulup bütün terlikleri kemirdi.

Sonraki akşam yine eve geldiğimde, salonun bütün perdeleri çıkartılmış, yerlerine çarşaf çivlenmişti. İçerden dikiş makinası sesleri geliyordu. Hanım telefonla konuşuyordu:

-Ah oğlum, hiç gelmiyorsun bak danlıyorum. Ölümlü öp bu sefer geleceksin, hakkını helal etmem sana. Bak en sevdiğin muhallebiyi de yapıcım. Kendine dikkat et emi çocuğum. Sen benim ikinci oğlumsun.

"Ahmeet" dedi. "Süleyman oğlum arıyor. Kopenhag için. Evladım, analar ne hayırlı evlatlar yetiştiriyor."

Sonra "Sana giyecek birşeyler hazırladım, git de giyin." dedi. Giyecekler yatağın üzerindeydi. Bir dakika sonra üzerinde oğlunun siyah tişörtü, beli düşük soluk kot pantolonu, torunun siperi Micky Mouse'lu kepi ve damadin 52 numara spor ayakkabıları vardı. Tişörtün üzerindeki kurukafa resminden kan akıyordu ve "Fuck'em all! We want Metal" yazıyordu. Bu halimle F.B.I.'in kırmızı bültenle

aradığı Satanist bir Ku Klux Klan örgütüne benzerdim. Elime bir kamçı verseler, taş devrinde yiyecek için avlanan kabile reisi Oturan Boğa'yı cebimden çıkartabilirdim.

Derken tuvaletim geldi. Banyonun kapısını açtığımda, gözlerim sırtına basılmış kurbaga gibi pörtledi. Hanımın kurduğu sofaların yaptığı anormal harcamaların sebebi kuvvette yatıyordu. Hanım oğlanla işbirliği yapıp adamın birini doğramıştı. Zavallıyı bir örtüye sarıp kuvvete atmışlardı. Kuvvet, ağzına kadar kan dolmuştu. Üstüne üstlük yerler de kıpkırmızı idi. Kan duvarlara bile sıçramıştı.

Sesime ev ahalisi yetişti. Anlaşılan Yeter de bizimkilerle bir olmuştu. Benim hanımın, Yeter'in üstünden kan damlıyordu ve üstleri başları kıpkırmızıydı. Hanım, cehennem zebanisi gibi üzerime koşmaya başlayınca gardımı aldım. Vileda'yı kapı ona doğrulttum. Hanım "Manyadın mı Ahmet?" dedi. "Bu rezili kıyafeti de nereden buldun? Ostropoza mı giriyorsun, beni genç biriyle mi aldatıyorsun? Ben senin için saçımı süpürge edeyim, sen gençlerle gününü gün et! Ah ne gileli bacağım varmış!"

Hanım kendini yerden yere atıyor, ellerindeki kanlar duvarlara buluyor, ben kuyruğu kopmuş inek gibi böğürüyordum. "Katiller! Kim bu kuvvettiki günahsız?!"

Oğlumla annem bizi zor sakınleştirdi. Meğer hanım "Kopenhag'a kocamı anlı şanlı G.Saray bayrağıyla göndermezsem gözüm açık giderim" diye salonun perdelerini söküp birbirine eklemiş. 5 kilo kırmızı kumaş boyasını da kuvvete boca edip, perdeleri içine atmışlar. Bu arada, Yeter'e vermek için evdeki eskileri çıkarıp yatağın üstüne koymuş. Ben de onları giymişim.

Olanları anlayıp, annemin insülin iğnesini yaptıktan sonra hanım bana aldıklarını getirdi. Belki katil değildi, bir banka solguncusuydu! Beymen gömleği, Vakko ceketli derken donuma kadar sarı-kırmızı bir marka adamıydım. Fatih Terim bile benim kadar sarı-kırmızı değildi. Bu kadınların hızlarını alamayıp yüzüme de sarı-kırmızı dövme yapacaklarındın korkuyordum.
- Yahu hanım, 2 ay önce adadı ödemedik diye yöneticiyle gırtlak gırtlak gelmedik mi biz?
- O başka. Ben karga burunlu Hamiyet'e kocasını Kopenhag'a süpürlüğüyle göndermiş dedirtmem!

- Hanım manyak mısın sen yahu! Hamiyet beni Kopenhag'da nasıl görsün...
Safiye, annem ve Yeter "Aaaa!" diye bağırdılar. "ayol maçı Sine 5 naklen veriyor ya!"
- Veriyorsa noolmuş?
- Ayol mahalede Sine 5 sadece Hamiyetlerde var. O gece bütün mahalle onlarda olacak. Yeter "Hemi de Orospor da veriyiy" dedi.
- Orospor da ne?

- Kordonlu yayın damat, kordonlu.
- Yahu bunun Eurosport'la ne ilgisi var?
- Mücella'nın bütün ailesi Almanca. Hezimeller de İsviçre'de oturuyor ya! Seni böyle görürlerse rezil-i rüsva oluruz.
Ya sabır çekip, köşeme çekildim. Bu kadınlar iyice hıttırmadan 16 Mayıs gelse de gitsen diye dua etmeye başladım.

Derken bir sabah, ezan vakti boğazıma dolan duman kokusuyla uyandım. Gözümü açmamla yataktan fırlamam bir oldu.

Hanım yatağın bir ucunda, elinde üzerinden dumanlar çıkan 2 çay tabağı, annem diğer ucta, bir elinde tesbih, okuyup üflüyor.
- Bismillahirrahmanirrahim! Destuur, nooluyor yahu?

Hanım "Hişt!" dedi, "Rahat dur, seni tütsülüyoruz..... Amiiiii!"
- Aaa hanım sen Bakırköylük oldun valla! Ne ilgisi var şimdi?
- Noolucağı belli mi Ahmet, memleket şehidi olmak var sonunda..... Amiiiii!

- Allah'aşkına çekilin yahu! İçime fenalık feldi. Ben maça gidiyorum, Kurtuluş Savaşı'na değil!

Bu sırada annem yüzüme kocaman bir balgam attı. "Maşaallah! Allah korur inşallah" diye. Bir yandan annem, bir yandan hanım tükürük hakkası gibi yağmur yağıyorlardı. Sırlıklam olmuşum.

Artık daha ötesi olmaz diyordum ki... Akşam kapı çaldı. İmam geldi. Bunlar herhalde keleni filan da ayarlamışlardı diyordum. Son gecemdi, buna da eyvallah dedim. İmam beni bir saat okudu, üflledi.

Hanım sabah elime 50 dolar tutuşturdu. Ben de içine nazar boncuğu dikili donumu, muskalı ceketimi giyip, bütün mahalleyle helalleştikten sonra havaalanının yolunu tuttum.

Kupa final'i izleyişim böyle gerçekleşti işte..

KARIKAYERLİ

Reha İnan

karikayerli@hotmail.com

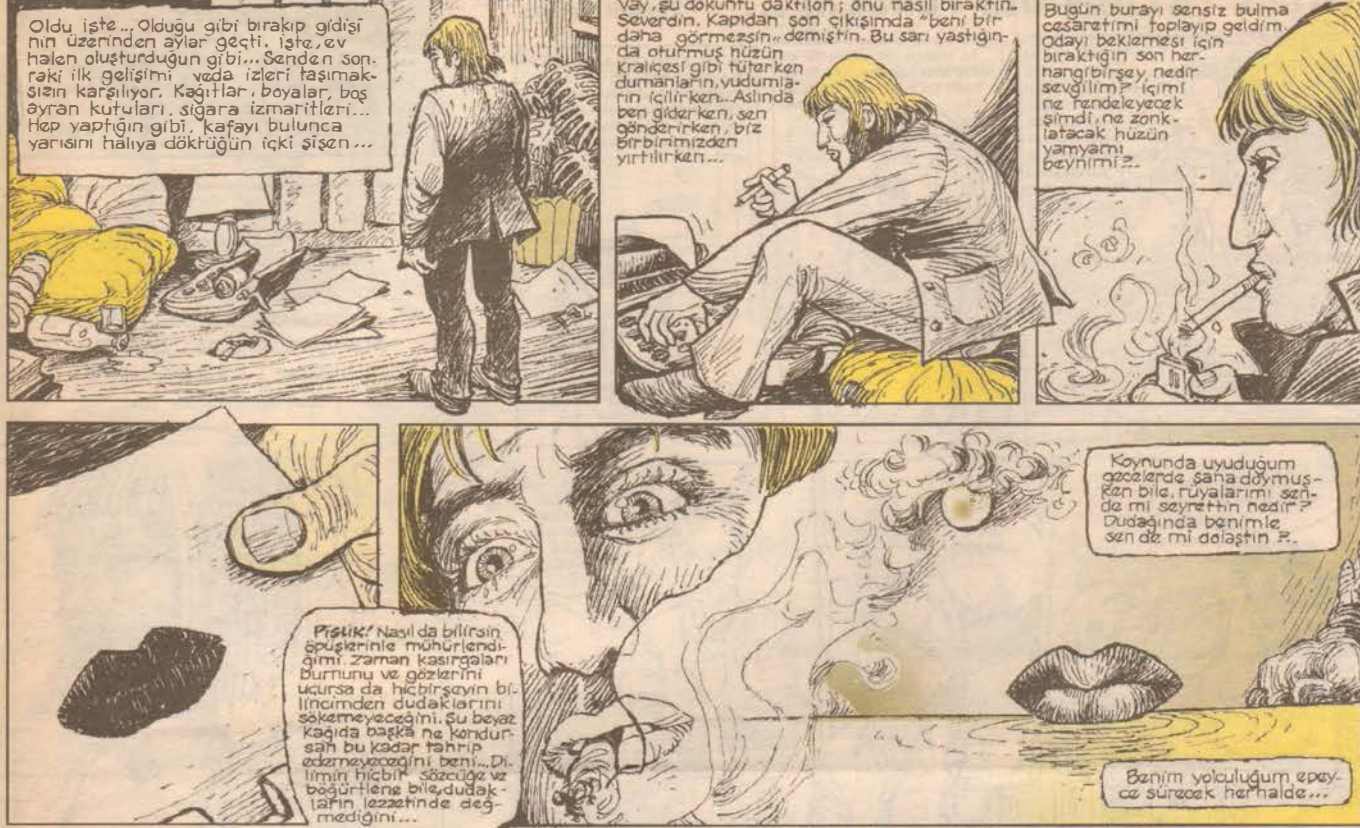

WEBSURFER

Öğretmen
Kıyıcı

ASH SADECE AYAK İZLERİ BIRAKMAZ...

H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R

Amat r ark c lara
Dev Hizmet!
S per K yak!

Şarkı Sözleri

HASAN (Türküsel Fantezi)

Bu bedenden gider can
Aşkı kalır Hasan
Bir de fallarına baktığım
O dibi kararmış fincan
Fincan fincana Hasanım
Her gün mühür basanım (2 defa)
Bu cepten gider para
Aşkın cüzdanımda yara
Ölümüne harcadın Hasanım
Senin yüzünden düştüm dara
Cüzdan cüzdana Hasanım
Para bitince kasanım (2 defa)
Bu bedenden gider bekaret
Artık kalmadı cesaret
Alacaksın al Hasan
Veya almasan da halley
Beden bedene Hasanım
Tam dibine çakanım (Defalarca)

MAHSUN T RK

Telif
istemi-
yoruz.
Güle
güle
beste-
leyin.
Ortalık çok bozuldu
Follos olan büzüldü
Saray çocuğu bile düzüldü
Prens buyusa gral benem
Kötülükler saçıldı
Bir fareden kaçıldı
Aslına boru takıldı
Gral buyusa gral gene benem
Popgular hırısı oldu
Cazcılar arsız oldu
Meydan bana kaldı
Her halükarda gral benem

AŞKIMI YAZDIM DEFTERLERE...

Revhat Arslan

Söyleyin olum aşkınızı, piizlemeyin. Yoksa aylamayan bir defter olur kalır bir köşede.

DİKKAT!

Aşağıdaki köşe denetimimiz dışında bir köşe olup, dergimizin aykırı ve sevilmeyen bir tipi tarafından korsan olarak zaptedilmiştir. Sorumluluğunu almadığımızı bildirir, çok yakında kendisini ihraç edeceğimizi duyururuz.

Editör

SAF BUNLAR AYOL. ŞİMDİ DE DERGİNİN İÇLERİNE SÜRDÜLER AKILLARISIRA BENİ.. YAKINDA BENİM BİR DERGI OLACAĞIMDAN HABERLERİ BİLE YOK HERHALDE... ARTIK YILLAR ÖNCEKİ ŞU SALAK ZORKIZ OLMADIĞIMDAN DA...

Mehmet Ersoy

ÖYKÜ 1

ZORKIZ

ÖYKÜ 2

SERBEST MINTIKA

Taylan Özgür Çalıskan

S Z N Z ...

- Gerçek:** Işığın pembe ya da kara gözlükler olmadan bakamadığımız.
- Bencilik:** Bir türlü başımızdan atamadığımız.
- Kabahat:** Üste para versek de kimselere satamadığımız.
- Çıkarıcılık:** Duvarını kolay kolay yıkamadığımız.
- Sevgi, Barış, Dostluk:** Doruğuna asla ulaşamadığımız.
- Düşünce:** Çoğu insanda bulamadığımız.
- Gönül:** Herkese kapısını atamadığımız.
- Temiz Hava:** Kirlile kirlile tüketemediğimiz.
- Sanat:** Güzellik sırrına eremediğimiz.
- Mizah:** Yıllardır doya doya gülemediğimiz.
- Mutluluk:** Bulmak için gül-diken yokuşları çıkmak zorunda olduğumuz.
- Hayat:** Güle ağlaya yaşadığımız, uğruna nice dostları harcadığımız.
- Reklam:** Sayesinde (!) tüketme çılgınlığına ulaştığımız.
- Mavi Gök, Yeşil Çevre:** Bir türlü değerini bilmediğimiz.
- Gazete:** İçindeki çıplak kadın resimlerine bakmaktan okumaya fırsat bulamadığımız.
- Tencere:** Kiminde et, kiminde dert kaydattığımız.
- Dil:** Gerekliği zaman kullanamadığımız, gerekmediği halde tutamadığımız.
- Çiçek:** Bu gidişle dikecek yer bulamayacağımız.
- Deniz:** Üç yanımız onunla çevrili olduğu halde gerektiği gibi yararlanamadığımız.

Erhan Tıgılı

Feridon Demir

H.B.R

19 Mayıs 2000 Cuma Sayı: 311/17

GOLD FINGERS Altın Parmaklar Sahibi: Ergün Gündüz

Yayın Yönetmeni: Mehmet Ersoy Yazar Çizerler: Emrah Ablak, Hakan Celik, Cemal Eker, Ergün Gündüz, Reha İnan, Ayşe Önal, Yavuz Tairan, Soner Tuna, Musa Gümbüz, Yalçın Didman, Osman Odabaş, Mehmet Ersoy, Özgürhan Kayan Grafik Tasarım: Rıza Küleğec Bilgisayar Tasarım: Tezcan Kati Yönetim Yeri: HOBOR Mizah Dergisi Atatürk Cad. Grandhaus No:41 Kat:2 Daire:176-177 178 Maltepe/İST. Tel-Faks: (216) 442 35 45 E-posta: dortmbasin@superonline.com ISSN-1300-5812 Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: BİR-YAY A.Ş. HOBOR Mizah dergisinde yer alan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vs. hazırlanamaz...

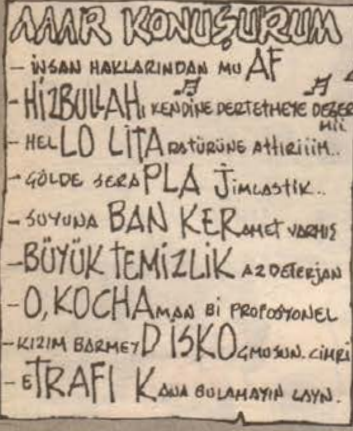
ABONEL K KO ULLARI

Yurtiçi (Posta)
1 yıllık abone bedeli: 14.000.000 T.L.,
6 aylık abone bedeli: 7.000.000 T.L.'dir
BANKA HESAP NUMARASI: Türkiye İş Bankası
YENİCAMİ Şubesi 3322294 nolu
Ergün Gündüz hesabına.
(Aboneliğinizin tesliması için banka dekontunu
dergiye fakalıyoruz.)

O KIZDAN TIRSIUR

- Tecavüze uğrarken misileme yapmayı seviyosa...
- Sırf başını sokucak bi yeri olsun diye devekuşu beslemeyi düşünüyosa...
- Notr Dam'in kanburuna su vermişliği varsa...
- Yalnız geçirme riskli gecelerde VALENTINO nun ruhunu çağırıyosa...
- Eczaneden ilaç alırken "Bunu neremden alıcım" diye soruyosa...
- "Zooombi"yi söyler gibi sevişme iniltileri varsa...
- Onun için en büyük ozan onu bozansa...

- En sevdiği meyva yatak limonuysa...
- Plajda sırt derilerini soydururken kendini gittikçe ıplak hissediyosa...

TİK GİBİ TİRİPLER

- Kanun hükmünde karamame yazar diplomat suratıyla sevgiline aldığı kitabın bu tip yazılar için hovardaca konulmuş boş sayfalarına döşeniyken radyoda da birden birine bi parça gidiyodu... Bu fevkalade ebleh mantalitenin misyonu bi hödük olduğun fikri sorti yapar kek kafana. Muallakların gizemli dünyasına gark olur başın göğe eğer bi halde sigaraya uzanırsın. İçinde bi tane var bildiğin paket kafan kadar boştur. Ansızın bi refleksle, hınca avucunda büzersin paketi sıkı sıkı...

MUVAFFAK USTA

- Firında mırmırkın...
- Cinaslı kafiye...
- Embesil usulü mukavva böreği...
- Parantez içli köfte...
- Yangında sincap...
- Yayıka Amerikan hayranı...

SEN BANAA

- Antin kuntinsiz entel kuntel muhabbeti yapabilir misin...

KUCUK İLANLAR

- İnsan azmanından beyhude kuruntular...
- Sahibinden el değmemiş eldiven...
- Bayandan bebek arabası...
- Bunaktan tandik siimalar...

